759аа

Моето собствено пѣние

Моитѣ прави мисли,
прави чувства и постѫпки
сѫ тоновe най-правилни, които
ме свързватъ съ божествената
музика. Азъ се радвамъ, чувст-
вамъ пълнота въ себе си и доволна
съмъ. Пѣя съ вдъхновение.
Това божие благословение е
сѫщо както за менъ, така
и за околнитѣ, които ме
слушатъ.

София, 20/XI. 934 г.

Мойто собствено пѣние

Който свиринѣе зло не мисли. Пѣсеньта е Божествения пръсть, който отвръща човѣка отъ неправилния животъ и го тика къмъ здраве сила и животъ свише. Ето защо азъ пѣя въ скръбъ и въ радость. Често пути има моменти когато желанието ми да пѣя е неотемнимо, обаче гъркото се отказва да ме слуша. Обаче когато сѣмъ самъ следъ малко упражнение турна гъркото въ редъ и почвамъ

да пѣя съ онази лесница, както всѣкога.
Чувствувамъ, че сѣдъ всѣко пѣние смъквамъ
отъ гърба си житейскиятъ товаръ, който
усѣщамъ че е билъ непосиленъ едва следъ
пѣнието или въ пѣнието. Пѣнието въ менъ
не е вече удоволствие а духовна и орга-
ническа нужда.

Мосто собствено пѣние.

На самия актъ пѣние — изпълненъ правилно — азъ гледамъ, като на мощенъ факторъ за смисленото и високо подигане на човѣшкия духъ и хранене на човѣшката душа. Затова при своето лично изпълнение, старая се, мосто собствено пѣние да бѫде изпълнено съ душа, съ правиленъ ритмусъ, правилно и разбрано произнасяне на всѣка дума и въ самото изпълнение се внесе онзи духъ на чисто душевно прѣвъзмогване, което да ме подигне и въ духовно отношение, макаръ и за прѣзъ краткото врѣме на самото пѣние.

Правилно изпълнено пѣние е една благотворна храна за човѣшката душа, отъ която човѣкъ тъй силно се нуждае, както и отъ храната за неговия

тѣлесенъ организъмъ. Пѣнието — това е необходимия хлѣбъ за всѣка душа, слѣдователно, който пѣе на себе си, неговата душа е добрѣ нахранена и духовно задоволена.

14. XI. 1934 год.

Моето собствено пѣние.

Азъ се стремя, особено когато съмъ по-съсрѣдоточенъ, преди пѣнието да издигна мислитѣ и чувствата си къмъ Бога, за да мога да вложа въ пѣнието нѣщо възвишено.

Изгрѣвъ, 21. XI. 1934

Моето Сопствено Пѣне,
като запея треба да
заемътъ въ песента учас-
тие Жителите на сарцето
участие заедно съ умътъ
и да се саеденътъ съ
Жителите на мозака
Тогава песентамй
ще бъде отъ сарце умъ
душа за Бога.
Като испея една песенъ
на некои боленъ ще
оздравеѣ за Христа.
21 Октомври 1934. год

15

Тема за 21.XI 34

„Азъ какъ пѣя, - моето собственно пѣение"

Зависи отъ разположението на духътъ когато сьмь въ приливъ на духътъ добрѣ пѣя.

18

Тема

Какъ азъ пѣя.

Споредъ разположенiемо на духа азъ пѣя по нѣкога механически по нѣкога органически.

София 21/XI 934г.

14.XI.934 г. 19

Изрѣта

Тема

Мое то собствено пение

Нѣкой путь пѣя по вдъхновени

съвсѣмъ немислено. занята съ ра

бота и запявамъ

Обичамъ да пѣя когато съ моя

вѣрше нѣкая работа тогова

съ часове мога да пѣя.

И обичамъ да пѣя, когато имъ

кои да ме слуше

Тема

Моето собственно пѣене.

Когато истински пѣя, наслада

ми е за душата

20/XI 1954 год.

20. XI. 934 г. Изорево,

как азъ пѣя.

Азъ пѣя
несмислено.

Мосто собствено пѣсни, какъ азъ пѣя.

На нивата си като ора, старая се да изучавамъ и прилагамъ Закона на послушанието, да съмъ проводница на Божественото. Но доколко постигамъ цельта си, това само невидимия свѣтъ може да знае. Понеже пѧтя е Зикзакообразенъ, то азъ трѣбва да бѧда ту дало, ту горѣ. Въпроса е сега тамъ, дали винаги съмъ бивала на подобающето мѣсто съмнявамъ се. И длъжна съмъ да призная самата истина.

20 XI. 1934 г. Нотъкъ ще се уча.
изгрѣва.

Обичамъ пѣенето. Пѣя съ увлечение, когато съмъ на самеи въ присятствието на други, ако имамъ за цѣль Божественото — да се събудятъ душитѣ и да обикнатъ Бога. Въ такива случай гърлото си чувствамъ чисто, гласътъ ми — ясенъ и приятенъ, желая да пѣя и пѣсеньта ми е хубава, защото съмъ доволенъ и радостенъ.

Винаги гласътъ ми е билъ дрезгавъ, пѣсеньта ми лишена отъ онова Божественото, когато живота ми е билъ неправиленъ. Въ такива случай пѣсеньта ми е била фалшива и пѣялъ съмъ безъ желание.

Когато съмъ билъ разсърденъ, или трѣвоженъ, при единъ опитъ да пѣя, азъ съмъ се чувствувалъ облекченъ и съзнанието ми просвѣтлено. Въ врѣме на скърбь, на радость и когато съмъ се намиралъ на божията нива, или пъкъ ~~трогнатъ отъ~~ доволенъ отъ благодатьта на Бога, за всичко, което ни е далъ, пѣялъ съмъ хуба-

во, съ чистъ и ясенъ гласъ и ~~съ~~
пѣсеньта ми е била като цѣле-
бенъ балсамъ за душата ми
и съмъ се чувствалъ въ блаженство.

Д. З.

Изгрѣвъ,
21. XI. 1934 год.

Азъ какъ пѣя
Моето собствено пѣние.

Азъ пѣя отъ сърце и душа
Съ приятно чувство, съ
хубава Мисълъ-съ копнежъ
къмъ великото въ живота
къмъ любовьта къмъ Бога.

Тема.

Моето собствено пѣние.

Запѣсъ Тоюва за Бога
Редисъ Песенъ на Любовта
Грѣшна музика незнойна
На Венерина Красота
Се Рѣлзи Топли обредика
будящите се Сърдца.

Но ето собствено пѣние
е свизите на будящите се.

Тема.

Какъ азъ пѣя.

По нѣкой пѣтъ азъ пѣя съ вдяхновение, взема очастие и душата ми сама се хареcватъ и другитѣ оставатъ доволни да ме слушатъ. Тогава азъ пѣя органически.
Нѣкой пѣтъ пѣя, нъ сама не се хареcвамъ, какъ ще очаквамъ др да ме харесатъ. това е механико пѣние. За психическо пѣние нѣмамъ прѣстава
Обичамъ да пѣя и въ радостѣ и въ скрѣбѣ даже и когато сѣмъ болна и пѣсенъта ми помага за по скоро оздравяване.

Тема:

Какъ азъ пѣя.

Азъ пѣя за да дамъ просторъ и ширина на моитѣ мисли и желания, които душата ми купнѣе, — Вечната красота и стремежъ къмъ Неговата съвършена любовь.

21/XI 1934 г. Срѣда.

Тема:
Моето собствено пѣене

Понеже има три вида пѣене: механично
органично и психично то аз не зная
въ коя категория да се поставя
Мисля че споредъ случаитѣ различно
пѣя.

Какъ азъ пѣя.

Азъ пѣя съ ума си когато шеля, пѣя съ сърцето си когато любя и пѣя съ волята си когато действувамъ.

Когато съмъ обикновено настроенъ пѣя високо когато разположението ми е по дълбоко пея тихо. При добро присъствие гласа ми стова нещенъ и приятенъ, тоновете чисти и определени.

12

Тема:

По какво се отличава Христовия пять.

Христовия пять е вътрешенъ. Той е пять на любовь, която не прѣстава и при най-голѣмите противорѣчия и бързо не расте и при най-голѣмото добро.

24.X.1937 г. Изгрѣвъ

Хиляда пути благо-
даря за чая и си оти-
вамъ безъ да се мая.

Иванъ

Тема.

Отличителнитѣ черти на умния човѣкъ.

Умния човѣкъ има правилни отношения къмъ Бога и къмъ хората. Той прѣдвижда и отстранява всички прѣчки отъ пътя си. И да направи погрѣшка бърже я изправя и се поучава отъ нея. Умния отстранява злото и прави добро на себе си и на другите.

София 16/I 934 г.

Причини за написването на евангелието отъ Матея, и какво съдържа то.

Причината за написването на евангелието отъ Матея, това сме ний, копнеющи да се върнемъ при Бога отъ който сме излѣзли. То съдържа великия животъ на най-свѣтлия синъ на Бога, изразъ на неговата л-вь и дълбоката му мъдрость.

26. X. 934 г.

Изгрѣва